

โดย เอ็ดเดอร์ นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่ง ไคร์เรอิมอัครสาวกสิบสอง

ฉันจะช่วยให้ทุกคน

รู้สึกถึงการต้อนรับในปฐมวัยอย่างไร

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงรัก
ลูกทุกคน เราทุกคน
เป็นบุตรและธิดาของ
พระองค์ เราต้องเอาใจ
เข้ามาใส่ใจเราและมี
น้ำใจ เพื่อนของเราบาง
คนมาโบสถ์คนเดียว
บางคนรับบัพติศมาไม่
ได้จนกว่าจะโตเป็น
ผู้ใหญ่

ท่านสามารถยื่นมือช่วยเหลือคนที่รู้สึกโดดเดี่ยวหรือถูกทอดทิ้ง

การรู้จักชื่อใครบางคนอาจสร้างความแตกต่างได้

ชวนคนมานั่งกับท่าน

ขอให้เราอ้าแขนและเปิดใจเราให้กว้างขึ้นอีกเล็กน้อย

ช่วยคนที่รู้สึกกลัวหรือเขินอาย คิดถึงพวกเขา ต้อนรับพวกเขา

สานสัมพันธ์กับเพื่อนใหม่

เอ็ดเดอร์ นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น กับ เคธี ภรรยา ไปเยือนสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโกในแอฟริกา พวกเขาพบการประชุมของศาสนจักรใต้เต็นท์ด้านนอก รอบๆ เต็นท์เป็นรั้วใหญ่ เอ็ดเดอร์ แอนเดอร์เซ็น เห็นเด็กๆ มองท่านจากนอกรั้ว ซีสเตอร์ แอนเดอร์เซ็น ถามท่านว่า “คุณอยากจะชวนเด็กๆ เข้ามาข้างในไหมคะ” เอ็ดเดอร์ แอนเดอร์เซ็น เดินไปหาคนถือไมโครโฟน ท่านขอให้เขาเชิญเด็กๆ เข้ามาข้างในและร่วมประชุมกับพวกท่าน

เด็กๆ รุ่งมา! พวกเขาขี้มและตื่นเต้นที่ได้เข้าร่วมการประชุม

เอ็ดเดอร์ แอนเดอร์เซ็น เล่าเรื่องเด็กชายคนหนึ่งชื่อ โจชัว เขาสานสัมพันธ์กับเด็กคนหนึ่งชื่อ โบสถ์

เมื่อโจเซฟ เด็กชายจากยูกันดาไปโบสถ์ครั้งแรก เขาไม่มีครอบครัวอยู่ช่วยเขาให้รู้ว่าจะไปห้องไหน ต่อจากนั้นผู้สอนศาสนาแนะนำให้เรารู้จักกับโจชัว

โจชัวบอกโจเซฟว่าเขาจะเป็นเพื่อนโจเซฟ เขาให้หนังสือเพลงสำหรับปฐมวัยและนักร้องโจเซฟ จากนั้นชั้นเรียนปฐมวัยร้องเพลง “ฉันลูกพระเจ้าเป็นเจ้า” ให้โจเซฟฟัง ทุกคนทำให้โจเซฟรู้สึกพิเศษมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งโจชัวเพื่อนคนใหม่ของเขา เมื่อพวกเขาอายุมากขึ้น โจชัวกับโจเซฟรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาด้วยกัน!

ประสบการณ์เหล่านี้เตือนเอ็ดเดอร์ แอนเดอร์เซ็น ให้ระลึกว่าเราทุกคนต้องสานสัมพันธ์กับคนรอบข้างผู้อาจจะรู้สึกโดดเดี่ยวและถูกทอดทิ้ง ■

จาก “ถ้าใครยอมรับเด็กเล็กๆ คนนี้ ก็ยอมรับเรา,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2016, 49-52